

דויד נס מסיים באלתם / תמר שפירא

נכתב ב-2013

דויד נס עבד באלתם מאז בואו לקיבוץ – 40 שנה. יותר ממחצית חייו בילה כאן. בהתחלה כבחור צעיר ונמרץ. הלכתי לארכיון לחפש במסמכים ומצאתי דיווח ממחלקת הפרפקט 1980: דויד מרוצה שהפסיקו להשתמש בחומר רעיל כדי להמיס את ציפוי החוטים לפני ההלחמה. הוא סובל מהרעש ומקווה שעד שנת 2000, אז מעבר לאופק, יימצא פתרון לרעש. הוא כותב: "אם כי עד אז אני כבר אהיה חצי חרש, אבל לדורות הבאים יהיה טוב"...

ועוד הוא מציע: שתהיה התעמלות בבוקר לפני שתיית הקפה של 10.00, כמו בבתי החרושת ביפן ובסין... ממש נביא!!

ב – 1988, עמוס נבו, שהיה מנהל ייצור, ממליץ על דויד לקבלת פרס ההסתדרות והוא כותב: - "עוסק ביוזמתו בכל עבודה ובכל עת"

- "נכונותו יוצאת הדופן לעבור מיידית מתחנה לתחנה על מנת לקדם את תהליך הייצור בשטף ויעילות, הקפדה על איכות הביצוע והתגברות יוצאת דופן על מיגבלות גופניות".

- "מסור לעבודתו ללא גבול. מספר שעות העבודה שהוא משקיע ללא כל תמורה או תגמול נוסף עולה בהרבה על המקובל והנדרש מחבר קיבוץ".

- "גם לאחר יום העבודה הוא מגיע על מנת לדאוג לפרטים שונים לקראת יום המחר - מכין עבודה לחבריו בצורה שהולמת ניצול יעיל של שעות העבודה במחלקה".

- במפעל עובדים קשישים וצעירים מהקיבוץ יחד עם פועלים ופועלות שכירים מיישובי האזור ודויד משולב עם כולם. העובדה שהעבודה זורמת באווירה נעימה ונוחה, תוך עזרה הדדית והתחשבות, היא לזכותו של דויד".

- בנושא בטיחות הוא מגלה מודעות ומתריע בזמן על תקלות או סכנות.

בסופו של דבר, דויד קיבל תואר של "עובד מצטיין" בשנת 2003.

לפני 10 שנים, כבר עבד איתנו בקרימפינג. כשמלאו לו 70 שנה כתבתי לו ברכה: "ראשו של דויד בעננים ורגליו בקושי נוגעות בקרקע. מחשבותיו מפליגות הרחק לעולמות אחרים וידיה עושות במלאכה. הוא ער וקשוב לאלתם, סבלני וסובלני, מתחשב עד כדי ויתור על הנוחות שלו, ונזהר מכל שלא לפגוע, חלילה, באיש. אינו מתאונן אף פעם, גם עם קשה, ואנחנו יודעים שלא תמיד קל... מצניע לכת ואינו מבקש דבר לעצמו, נוח לבריות ושומר על רוח טובה. אז זהו נפרדים. מצאת את מקומך בסדנא של בית הדר ובגילאור. אתה מוצא עניין בהרצאות בתחומים המתאימים לך. אתה יכול להאזין למוזיקה שאתה אוהב מבלי להתפשר

עם טעמו של שכנך לשולחן העבודה, לקרוא וללמוד עולם ומלואו. יש לך יותר זמן למשפחה
האהובה והאוהבת. אנחנו כולנו מאחלים לך בריאות ונחת לעוד שנים רבות. בהצלחה!!

צילום: גדעון שפירא, 1989

